

שעל ידו מערכת הכשרות בד"ץ שאץ אשדוד SKS
בראשות כ"ק אדמו"ר משאץ אשדוד שליט"א

הפרשה בראי הכשרות

כשרות הפטריות והסוכר (מאמר ב)

נושא
השבוע:

אקטואליה בכשרות

בירורי הלכה קצרים לשאלות 'אקטואליות בכשרות' מתוך הספר 'וכשר הדבר'

ההבדל בין הפטריות שמגדלים בסין לפטריות שמגדלים בארצות אחרות

לכך ומצויה שם בזול, החלו לייבא את הפטריות מסין. ההבדל בין סין לשאר הארצות המגדלים פטריות כדוגמת הולנד וצרפת, הינו באופן היצור שאינו מבוקר מספיק, כדוגמת הארצות שממש מייבאים וועדות הכשרות את הפטריות.

גידול הפטריות המבוקרים העולים על שולחנינו, מתבצע בתוך אולמות גידול 'חשוכים ואטומים לחלוטין', כשמקומות כניסות האויר מסוננים דרך פילטרים צפופים. האולמות מצויים בבקרת אקלים מתמדת, ומצוידים במתקני קירור וחיסום, אוורור ועירבול אויר, וצינורות קיטור. מצע הגידול מורכב מקש של חיטה, קש של אורז, זבל אורגני בתוספות חומרים צמחיים אשר עליהם מפזרים שכבת אדמה, והוא נמצא בתוך מבנה עליו ערוכים 'מדפים מוארכים מברזל' המכונים 'מיטות', והמצע פרוש על גבי המדפים. במצעים אלו נערכים 'הדברות מיקצועיות' למניעת נגיעות כפי הצורך, וכן הם עוברים 'פיסטור' כדי לקטול כל מיני חיידקים, אקריות, וביצי זחלים, וחובים שונים התוקפים את הפטריות. הכניסה לביתן הגידול, היא אך ורק עם בגדים מיוחדים, וזאת כדי למנוע החדרת חרקים לפטריות.

ולכן פטריות הגדלים בתנאים נאותים - בדרך כלל הם נקיים מנגיעות, כדוגמת הפטריות הגדלים בארץ שבדרך כלל אין בהם חרקים. אמנם במקרה של הזנחה או תקלה בגידול, הפטריות עלולות להיות נגועות, ולכן יש לבדוק את הפטריות, לכל הפחות "בבדיקה מדגמית", אף שהם באים ממקומות שהגידול מתבצע כראוי. ולפי המצב כיום בסין שהגידול נעשה בצורה פרימיטיבית בניגוד לכל כללי הגידול המקצועיים, אין אפשרות לייצר שם פטריות נקיות לחלוטין, וגם מבחינה טכנית קשה מאד לתת כשרות לאטימות המבנים לגידול הפטריות ולכל המשך התהליך, וגם לערוך בדיקות מדגמיות שהמוצר נקי לחלוטין מנגיעות.

לאחר שבמאמר הקודם הבאנו הכרעת גדולי הפוסקים דתולעים המצויים בפטריות נחשבות כמחוכרות לקרקע ואסורים באכילה, נעבור כעת לפרקטיקה בשטח מה קורה בעולם בענין 'גידול פטריות'. וראשית כל נבהיר, שהרבה פוסקים סוברים דעתם 'פטריות' מוחזקים ביותר שיש בהם תולעים, והסיבה לכך היא, שהפטריות היא שונה מהזרעים והפירות שיש להם שלבי זריעה וגיבוט, ולפיהם נקבע "זמני הריסוס" אשר בכך מעקרים את הגידול וההתרבות של הזחלים - לא כן בפטריות שתוך מספר ימים הם בשלים, ולא מן הנמנע שמין זוחל או בעל כנפים הטיל ביצה על הפטריה, ממנה ישרצו בתקופה הקרובה נחילי צאצאים, מה עוד כי ישנם זחלים מסויימים, אשר צבעם דומה מאד לפטריות, וקשה לזהותם בלי 'אבחנה מיוחדת'.

אמנם ישנם שיטות גידול שונות בזמננו, אשר נותנת אפשרות לגדל פטריות ללא תולעים. שיטה מסחרית שאיפשרה פותחה לפני כמאה שנה, שיטה מסחרית שאיפשרה לגדל פטריות על ידי 'הנבטת נבטי הפטריה'. עם הזמן פותח בארה"ב 'מבנה לגידול פטריות' והוא הפך את הגידול לענף חקלאי. בתחילה התרכזו הגידול רק בארצות בעל 'אקלים ממוזג', אך עם הזמן החלו לגדל גם במזרח הרחוק בעונות הקרירות, ולאחר שהחלו לבנות 'בתי צמחיות מבוקרים' ניתן כבר לגדל פטריות במשך כל ימות השנה.

ולמרות שיש מאות סוגים של פטריות הגדלות בטבע וראויות לאמכל אדם {בנוסף למינים רבות של פטריות רעילות אשר רובן קטלניות}, למעשה נהוג לגדל רק כעשרה מינים של פטריות, והיכול העולמי מסתכם בלמעלה ממליון טונות בשנה, רובם בסין, ומיעוטן מארצות הולנד, צרפת, ופולין. גם בארצותינו הק' קיים גידול מצומצם של פטריות, ובכל זאת עיקר הצריכה מיובאת מחו"ל. לפני שלשה עשורים היה עיקר היבוא מהולנד, אך עם התפתחות הענף בסין כתוצאה של כוח העבודה הידנית הדרוש

סיפורי הכשרות

סיפורים נדירים במעלת ובחובת הזהירות בכשרות המאכלים

למה פרץ הרבי בבכי בשואה בשונה ממנהגו, ומה עשה האיש המסתורי שהתגלה אז לרבי

בספר לפיד אש (ח"א עמ' קע"ג, קע"ד) מובא סיפור נפלא שסיפר כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז - קלונבורג זיע"א (שיעור חורש"י פר' ראה תשמ"ד) - הייתי במחנות בשואה, אך טריפות סרבתי לאכול, במילים אלו פתח הרבי את סיפורו. "הגעתי לאושביץ" המשיך וסיפר, "היה זה בערב שבת קודש, ביום שיש שחרית בשעה עשר, ותיכף כשירדנו מהרכבת דחקו בנו בכח ובאכזריות להיכנס אל תוך המחנה. אחרי בואנו, חילקו שם אוכל לאנשים שנבחרו כשרים לעבודה, היה זה מאכל בשרי לארוחת בוקר וכולם נדחקו לקבל מנה זו... המריצו אותי שאבוא גם כן לאכול מחלוקה זו, אך אני הגבתי, שבשום אופן לא אוכל טריפות אצל רשע זה שלקח ממני את כל אשר לי... בשום אופן לא אוכל טריפות... וכה צמתי כל אותו יום שיש 'צום מלא', פשוטו כמשמעו... בערב כבר הייתי רעב ותשוש מאד..."

לי שום אפשרות להימלט או להתחבא... אבל כשהגעתי קרוב לדלת ראיתי לפני אדם מבוגר, יהודי, ששאל אותי: האם הרבי מקאשנוב היה דודך? ואני עומד ומשתומם... מהיכן ידע איש זה אודותי, כי אני שרוי פה במחנה "אושביץ", ומהיכן ידע שהרה"ק רבי דוד מקאשנוב זיע"א היה דודי, והשבתי מינייה וביה "אמת הדבר, הרבי מקאשנוב היה דודי", ומיהר והושיט לי ככר לחם וצלוחית מלאה רבה, באמרו "הבאתי שיהיה לך מה לאכול, הבאתי שתשביע את נפשך", וכהרף עין נעלם האיש המסתורי והסתלק, ושוב לא ראיתי אותו יותר אף פעם.

והוסיף האדמו"ר ואמר - ראיתי אז בחוש כי יש אלקים בארץ, והצדקתי את עצמי (גם בעיני אנשים שלחצו עלי לפני כן שלא אתנזר ממאכלי המטבח של הרשעים) על שלא רציתי לאכול טריפות, ואז קבלתי מחדש על עצמי - יהיה מה שיהיה, בשום אופן לא אוכל טריפה... במיוחד כשהקב"ה מזמין לי מאכלים, וקדשתי אחר כך על הפת, ומצאתי מים ליטול את ידי, וישבתי לאכול סעודת שבת קודש, וכל השנה שהייתי עצור אצל הנאצים ימ"ש לא אכלתי שום טריפות וכו' ע"ש.

ושוב למחרת ביום שבת קודש, שומע אני שצועקים ומכריזים שיבואו לאכול... אבל אני לא הלכתי... וכה ישבתי מכונס בתוך עצמי... וכשהתרוקן הצריף ואף אדם לא נשאר שם, לפתע פתאום התפרצתי בבכיה ונחלי דמעות נפתחו - למרות שלא נהגתי לבכות, כי קיבלתי על עצמי לקבל באהבה כל מה שקורה, כאשר ציווני ה', אך בצהרי אותו יום שב"ק פרצתי בבכי איום - ואמרתי: "רבנו של עולם, נשארתי לבדי חסר כל, את הכל לקחת ממני... נשארתי ערירי ויחף, ועוד אלך לאכול טריפות? אינני רוצה לאכול טריפה, אינני אוכל".

והנה בעוד אני יושב עם עצמי ומדבר ככה, נכנס אל הצריף יהודי מבוהל וניגש אלי ישירות, כשהוא שואל: האם הנכם הרב מקלויזענבורג?, מאד נבהלתי מעצם השאלה, כי את הרבנים ו"כלי הקודש" נהגו הרוצחים להוביל ראשונה אל הכבשן... אבל תוך כדי דיבור בא אלי יהודי נוסף וקורא לעברי: "הנך מחויב לגשת מיד, סמוך לדלת עומד משהו וממתין עליך", ולא נותרה בפני שום ברירה, כי אם לגשת אל הדלת, אף שהייתי חושש מאד אולי זה "קאפו" או מאנשי ס"ס (= איש היחידה העילית של הצבא הגרמני), ולא היה

ילדי הכשרות

מדור שו"ת מיוחד לילדים בענייני כשרות, נושאת פרסים

שאלה א'

מדוע נכנסים למפעלים לגדול פטריות נקיים מחרקים 'בבגדים מיוחדים'?

שאלה ב'

מדוע פרץ האדמו"ר מצאנז קלויזענבורג זיע"א בבכי בשואה בשונה ממנהגו?

שאלה ג'

מה יכול לגרם לאדם שפיבא לו טמאה?

[התשובות מופיעות בתוך הגליון]

תשובות בכתב ברור וקריא, ניתן לשלוח למספר פקס - 08-8645575

הילדים שיענו לפחות 2 תשובות נכונות, יכנסו להגרלה על פרסים נאים בע"ה.

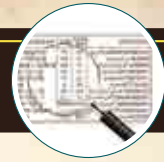
גלריית הכשרות

הצצה שבועית מגלריית הכשרות הבד"ץ ברחבי העולם

ביקור והשגחה במפעלים בסין. הגאב"ד בביקור במפעל מלח

סוכר (מאמר המשך)

מתי ייצרו את ה'סוכר' בפעם הראשונה?

קנה הסוכר תורבת לראשונה לפני אלפי שנים בגינאה החדשה. כ-2000 שנה לאחר מכן הוא התפשט לאיי אינדונזיה, ומשם בשתי זרועות צפונה לסין ומערבה להודו. מהודו וסין עבר **סוד ייצור הסוכר** לפרס ומשם, עם הכיבוש המוסלמי לצפון אפריקה, לדרום ספרד ולסיציליה שבאירופה. ההיכרות של בני אירופה עם קנה הסוכר הלכה וגברה עם הכיבוש של סיציליה מידי המוסלמים.

'זוכרה של הקנה'

במקום שהוא (ערקא) האנשים מצצו קנים קטנים דבושים המצויים שם בשפע. הם נהנו מהמיץ המזין של הקנה, להם הם קוראים **'זוכרה של הקנה'** ומשום מתיקותם, ברגע שטעמו אותם כמעט שלא יכלו להפסיק לאכול מהם. סוג הצמח הזה מעובד על ידי האיכרים כל שנה בעבודה קשה מאוד. בתקופת הקציר, המקומיים מרסקים את הקנים הבשלים במכתשים קטנים, ומאחסנים את המיץ המסונן בכלים עד שהוא נגרש ומתקשה בדמות שלג או מלח לבן. הם מגלחים חתיכות [מהתוצר המוגמר], מערבבים אותם עם לחם או עם מים ומחשיבים אותם כמטעמים. לאלה שטועמים אותם זה נראה מתוק יותר ומזין יותר אפילו מחלת דבש. **יש האומרים שזה סוג הדבש שיונתן, בנו של שאול, מצא על פני האדמה והעז לטעום בחוסר צייתנות.** האנשים, שסבלו מרעב איום, התרענו במידה רבה מהקנים הקטנים בעלי טעם הדבש האלה, במהלך המצור על אל-ברא, מא-ערא וערקא.

שלשת הגורמים המכריעים בייצור ה'סוכר'

היכרות העמים עם הסוכר, העבודה הקשה הדרושה לייצורו וההשפעה הממכרת שלו. ההיכרות העמים עם הסוכר הכניסה מספר שיפורים טכנולוגים שעל פי המחקר הארכאולוגי הגיעו מאירופה - כדוגמת טחנת המעצרה המונעת מכוח המים - ושיטות ייצור יעילות שהקלו על ייצור הסוכר. השילוב של ייצור קל יותר ביחד עם טעמו הממכר של הסוכר הביאו לעליה בייצור סוכר בממלכה האירופאית ואף לסחר פורה עם אירופה ומקומות נוספים. עליה בכניסת הסוכר לאירופה הביאה בשורה להקמת מטעים לייצור סוכר ברודוס, במלטה, בכרתים ובקפריסין. הסוכר בתקופה זו היה **מוצר יקר ערך** ולכן היה בשימוש רק בקרב האליטה החברתית. **בעיקר הוא שימש כתרופה, וחומר משמר לתבלינים.**

שטחים פוטנציאליים לגידול קני סוכר לצורכי סחר

גידול קנה סוכר לצורכי סחר דורש מזג אוויר חם (בערך 30 מעלות צלזיוס) ואספקת מים לאורך רוב ימות השנה, כך אזורים אשר ברובם שורר אקלים טרופי וסובטרופי. באזורים בהם הטמפרטורות הן מתחת ל-21 מעלות, קצב הגדילה של קנה הסוכר יורד באופן משמעותי, והוא אינו גדל כלל במקומות שבהם הטמפרטורה נמוכה מ-12 מעלות. השטחים האירופאיים המאפשרים גידול מסחרי של קנה סוכר מצומצמים מאוד - בעיקר רצועות חוף קטנות לחופי הים התיכון, ואכן רק שם הצליחו האירופאיים לגדל קנה סוכר לצורכי סחר. **שינוי קיצוני בסחר הסוכר האירופאי החל במהלך עם התיישבות האירופית באיי האוקיינוס האטלנטי וגילוי העולם החדש.** אזורים אלו פתחו בפני האירופאים שטחים עצומים המאפשרים גידול קנה סוכר לצורך סחר. **לשם השוואה,** בעולם

החדש בקו הרוחב הכי דרומי המאפשר גידול סוכר לצורכי סחר נמצאת אורוגוואי, ובקו הכי צפוני נמצאת לאס וגאס. שטחים אלו כוללים חלק מדרום ארצות הברית, את כל מדינות מרכז אמריקה כולל מקסיקו, ברזיל ועוד. עוד לפני גילוי אמריקה, החלו ספרד ופורטוגל בגידול קנה סוכר באיים האטלנטיים דוגמת סאו טומה ופרינסיפה, מדיירה והאיים הקנריים. מהר מאוד הפכו איים אלו ליצואני הסוכר המובילים.

מה גרם להורדת המחיר של ה'סוכר'

קני הסוכר הובאו לראשונה לעולם החדש עם מסעו השני של כריסטופר קולומבוס וגודלו לראשונה בסנטו. ההיצע ההולך וגובר של הסוכר הוזיל את מחירו, דבר שאפשר לשכבות יותר ויותר נמוכות בחברה האירופאית לצרוך אותו וכך גם להגדיל את ביקושו. עם הזמן הסוכר הפסיק לשמש רק כתרופה, חומר משמר ותבלין והפך למוצר פופולרי בתזונה של האירופאים עשירים ועניים כאחד צרכו סוכר בתה, קפה, סירופים וריבות בדומה מאוד לשימוש בסוכר כיום. הסחר האטלנטי שהחל צבר תאוצה וגרם להתפשטות השימוש בסוכר, והיווה גורם משמעותי בהתפתחות קשרי עסקים, הגירה בינלאומית, צבירה ותחלופה של הון ופיתוח מושבות אירופאיות בעולם החדש, כאשר הסחר בסוכר ותוצריו היוו חלק נכבד מסחר זה כפי שניתן לראות מהדוגמה שבטבלה.

בתחילת המאה ה-19 למגיינים פיתח פרנץ קרל אכרד שיטות מסחריות להפקת סוכר מסלק סוכר. במהלך המלחמות הנפוליאוניות, כאשר התערערו קשרי המסחר בין אירופה היבשתית למושבות בריטניה בים הקריבי, נעשה סלק הסוכר לתחליף לקנה הסוכר בקנה מידה נרחב. סלק סוכר מהווה מקור חשוב לייצור סוכר גם כיום.

כתבי הקודש

קטעים נבחרים המאירים כספירים מתוך הספר "אגרות שלום" שכתב הגה"ק הסב"ק רבי שלום אבד"ק שאץ לונדון זצוקללה

טעמים נפלאים למה חייב כל אדם לילך בכיסוי על ראשו, והסגולה בזה

האיצטומכא, ועוד כמה וכמה סגולות, וענין זה שלא לילך בחוצות ושלא לאכול ולשתות ולומר תפילות וברכות ללא מכסה הראש, הוא נכנס הרבה תחת סוג הסגולות גם כן, חוץ "איסורו" שטעמו, שתמיד יהיה האדם בעול, לא הפקר, כי אפילו בפירות החשובים כהזית והגפן וכל בית 'גדר סביבו', למען לא יפרצו בו הגנבים והכלבים והחזירים והשועלים, כן 'מכסה הראש' הוא כ'גדר' ועול תחת עול מלכות שמים והתורה. ועוד הוא מורה, שלא יסמוך האדם על עצמו בשכלו בעקשנות, רק ידע שדעתו קצרה, וכיסוי על ראשו מוח ומחשבתו, וכל אשר הוא רוצה לעשות, לא יכריע בדעתו לבדו, רק ישאל בהתורה וחכמיה, דור ודור ודורשיו ורבנים היראים עיני העדה וכו' עכ"ל.

בספר אגרות שלום (סימן קנ"ו) כתב רבינו זל"ק - על דבר שאלתך, אם אסור על פי דת ישראל לצאת ולאכול ולשתות בגילוי הראש בלא מכסה (א.ה. מכתב זה נכתב ע"פ בקשת יהודי אחד שהיה לומד באוניברסיטה, ולא הניחוחו לילך בכיסוי הראש, רק אם יביא מכתב מרבו שכן צריך על פי דן תורה לילך, וביקש מרבינו שיכתוב בשבילו). אמת כן הוא שאסור, וכן הוא אצלינו בהרבה מקומות בשולחן ערוך, ועל דרך פילוספיא התורנית אבינך, ותבין כן וכו'.

ועוד דע והבן אם בינה יתירה לך, יש מיני סגולות בעולם, למשל אבנים יקרות, ראה והתבונן בספרים, שמהם סגולה לחן וחסד, ומהם סגולה לעשירות, ומהם סגולה רק בנושאו על ידו לעיכול

פרפראות הפרשה והמועדים

פרפראות נפלאות בעיני הפרשה והמועדים מצדיקי הדורות ז"ע ועכ"א

המחסום לפה, לא רק בתקופת הקורונה, והרווחים העצומים הנלווים

המרובות - אשריכם שהשיית מוכן לכפר על עונותיכם.

וזה חיזוק גדול גם בזוהרות בעיני כשרות, דלמרות שיש בזה 'חסרון כיס', אין אדם מפסיד בכך, ולא גרע מהוצאות שבתות וימים טובים והוצאת בניו לתלמוד תורה, דאיתא בחז"ל (ביצה ט"ז), דאם מוסיף מוסיפים לו מן השמים (עיין בריטבי"א החדשים שם, דאף שהגמרא נקטה דוגמאות אלו, כך הוא בכל דבר מצוה). וכמה צער ויגיעה שיש לאדם בזוהרות בכשרות, שכרו פי מאה יותר ממי שאין לו צער ויגיעה, וכדאיתא באבות דרבי נתן (פ"ג, מ"ו) פעם אחת בצער יותר ממאה פעמים שלא בצער.

ונסיים מאמרנו במה שכתב בספר שפתי כהן עה"ת לרבי מרדכי הכהן זצ"ל (תלמידו של האר"י הק"י) עה"פ בפרשת פרה 'וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא', זל"ק - אמר 'פתוח', כי לא בא לו הטומאה אלא מצד שלא שמר פיו מלאכול מאכלות אסורות וכו' ולא שם 'מחסום לפיו', לזה באה לו הטומאה וכו' עכ"ל.

הבה נקבל על עצמנו לקראת שבת פרה - להקפיד יותר לא לאכול ולשתות רק מאכלים ומשקאות שהם 'כשרים' למהדרין גם כשהיה עולה דמים ויגיעה, וכך נזכה להטהר ביתר שאת וביתר עוז.

שבשמים, להקפיד בכל מקום שהם לא לאכול ולשתות רק מאכלים ומשקאות שיש להם 'הכשר כראוי' (= ולא כהמקומות שהמשגיח מגיע רק בסוף החודש למפעל כדי לקחת את המשכורת), שהרי תיבת 'ראש' הוא ראשי תיבות ר'צון א'בינו ש'בשמים, והקב"ה רוצה שיהודים ישמחו ויתגאו במה שעושים רצונו.

ובפרשת פרה, כתוב 'זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר, דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדומה תמימה וגו', וכתב בספר 'אדרת יוסף' מאב"ד בעלד הגה"צ רבי יוסף טוסיג זצ"ל (פרשת פרה) - 'דבר' הוא מלשון 'פיוס' כמו שנאמר: דברו על לב ירושלים (ישעיה מ', ב'). ומביא מהבעל הטורים בפרשת תרומה עה"פ 'דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה', פתח: 'דבר' אל בני' בלשון 'פיוס' וכו', בשביל שהיה בו 'חסרון כיס', פייסם. והוסיף על כך בספר תפארת יחזקאל עה"ת שם: היות שמצות 'פרה אדומה' עלתה לישראל ממון רב, וכמבואר בגמרא (קידושין ל"א). מעשה בדמא בן נתינה שנולדה לו פרה אדומה בעדרו, נתכנסו חכמי ישראל אצלו, אמר להם: יודע אני בכם שאם אני מבקש ממכם כל ממון שבעולם אתם נותנים לי, אך איני מבקש אלא אותו ממון שהפסדתי בשביל 'כבוד אבא' יש אומרים, שהיה שישים רבוא שכר, ויש אומרים, שהיה שמונים רבוא שכן}. ומאחר שזו מצוה שיש בה 'חסרון כיס', לכן התחיל בלשון 'דבר', שהוא לשון 'פיוס', לפייסם על הוצאותיהם

בשבת קודש הבע"ט יזכו רבבות עמך בית ישראל לקרוא ולשמע הקריאה של פרשת 'פרה' בנוסף לקריאת פרשת השבוע - פרשת 'כי תשא', וניתן ללמוד גם מפרשת השבוע, וגם מפרשת פרה, החשיבות של הזוהרות בכשרות, גם כשאדם רעב וצמא ונמצא במקום שהמאכלים והמשקאות שם אין להם 'הכשר כראוי' (לדוגמא: כשעוצר על אם הדרך באמצע נסיעה ארוכה), ויש לו מלחמה עם היצר שמסיתו לאכול ולשתות גם אין להם הכשר כראוי, כי הרי הוא אונס, שנמצא בדרך ואינו מוצא מוצרים עם הכשר טוב, והוא רעב וצמא וזאת הקפידא על הכשרות, הוא אומר לו, שישאיר את זה, כשהוא במקום שאפשר לרכוש מוצרים למהדרין}, וגם יש את הנסיון לאנשים קשיי יום, שמאכלים ומשקאות עם הכשר כראוי, עולים יותר ממוצרים ללא הכשר כראוי (הגאב"ד שליט"א הסביר הדבר באריכות בראיון מיוחד שמסר לארגון 'אחינו' של 'דרשו', מדוע מוצרים עם הכשר עולים יותר), וכל פרוטה נחוצה להם. וגם לפעמים, יש כאלו שמנסים ללעוג מאלו שמקפידים על קלה כבחמורה, בכל מקום שהם נמצאים, לא להכניס לפיהם ולביתם רק מאכלים הכשרים למהדרין.

והנה כתוב בפרשת השבוע 'כי תשא את ראש בני ישראל וגו', וזה בא ללמד, שיהודים צריכים לילך בהרמת הראש, דהיינו ביגאוה וקדושה' בזה שמקפידים לעשות רצון אבינו

ניתן להפנות שאלות בכשרות, למערכת הכשרות בפקס - 088645575 ובמייל: rabbi@skskosher.com ומערכת הכשרות תענה בלי"נ על השאלות בגליונות הבאים במדור מיוחד, נא לכתוב את השאלות בצורה ברורה ועניינית.

וכן ניתן לשלוח הערות או הארות על הגליון, ולהצטרף לקבלת הגליון במייל, בכתובת הנ"ל.

